

f.eks. tobaks- og spiritusafgifterne – ligger bag lovforslaget. Frem for at besmykke lovforslaget med påstået betænkelighed ved indførelse af gratisprincippet burde man åbent have vedkendt sig, at det er for at få penge i statskassen, at man nu vil afskaffe en ordning, som man i 1986–87 fandt god og rigtig.

9. For det tilfælde, at lovforslaget forkastes, således at det har sit forblivende ved den allerede gennemførte lovgivning, henleder vi opmærksomheden på, at der – således som loven er affattet – kan være en vis risiko for, at en kommune af hensyn til betalingen foretrækker at yde midlertidig hjemmehjælp i tilfælde, hvor hjemmehjælpen burde være tildelt som varig. Vi henstiller derfor til overvejelse, at der til den

gældende bestemmelse i bistanndslovens § 55: »Ydes der varig hjemmehjælp, kræves der ikke betaling« gøres følgende tilføjelse: »når hjemmehjælpen ydes til formål som i § 53 angivet, anses den som varig.«

Vi skal i øvrigt tilføje, at der i vor medlemskreds er meget stor interesse for spørgsmålene omkring hjemmehjælp. Til illustration heraf vedlægges et netop modtaget notat om Københavns og Frederiksbergs netværksgruppes samarbejde med Frederiksberg kommune. Selv om notatet ikke kommer ind på betalings-spørgsmålet, kunne vi forestille os, at det alligevel kunne have interesse for ministeren og folketingsudvalget i forbindelse med det foreliggende lovforslag.

Med venlig hilsen
Landforeningen Ældre Sagen

Bjarne Hastrup

/Viggo Nielsen